

WSPÓLNOTA PROWADZONA PRZEZ DUCHA ŚWIĘTEGO

A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem. J 14,26

Poprzez Ducha Świętego, którego Jezus zostawia swojej wspólnotie uczniów, jest On w niej nieustannie obecny. Nie trzeba szukać nadzwyczajnych doświadczeń, aby Go spotkać. Ważne jest, by być we wspólnotie, która doświadcza Zmartwychwstałego Chrystusa i działania Jego Ducha.

Słowo Jezusa żyje we wspólnotie poprzez Ducha Świętego, On Je nieustannie przypomina i tłumaczy. Poprzez Jego działanie, przemienia się życie wspólnoty, tylko z Duchem Świętym wspólnota naprawdę żyje.

Dzięki Duchowi jesteśmy zdolni, jako członkowie wspólnoty, podjąć misję, wyjść na zewnątrz, nieść życie innym i dzielić z nimi radość życia. Nie polegamy na naszych ludzkich siłach i ułomnych możliwościach, nie poddajemy się zwątpieniu, ale zawieramy nadziei. Prowadzeni przez Ducha idziemy w miejsca, gdzie sami byśmy nie poszli, robimy rzeczy, których sami byśmy nie robili.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego oraz „O naśladowaniu Chrystusa” Tomasza a Kempis

Z Pisma Świętego:

To wam powiedziałem przebywając wśród was. A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem. Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka! Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przyjdę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowalibyście się, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest ode Mnie. A teraz powiedziałem wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, gdy się to stanie. Już nie będę z wami wiele mówił, nadchodzi bowiem władca tego świata. Nie ma on jednak nic swego we Mnie. Ale niech świat się dowie, że Ja miłuję Ojca, i że tak czynię, jak Mi Ojciec nakazał. Wstańcie, idźmy stąd! J 14,25-31

Z „O Naśladowaniu Chrystusa”:

Pewien człowiek wątpiący często przeżywał wahania, od lęku do nadziei, aż kiedyś w kościele pełen smutku upadł przed ołtarzem na kolana i powtarzał w głębi duszy: O, gdybym wiedział, że wytrwam! Wtem usłyszał w sercu Bożą odpowiedź: Gdybyś wiedział, cóż byś uczynił? Czyń to, co chciałbyś wówczas czynić, i bądź spokojny. - I zaraz pokrzepiony i umocniony na duchu powierzył się woli Bożej i więcej nie doznawał przyptywów zwątpienia. Nie dręczyła go już odtąd ciekawość przyszłości, ale skupił się cały na odczytywaniu woli Bożej, czy jest przychylna i sprzyjająca tej sprawie, jaką miał właśnie podjąć i wykonać.

/Księga I Rozdz. XXV ust. 2/

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i inne teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.

Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Jakie działanie Ducha Świętego widzę w moim życiu?

Jakie działanie Ducha Świętego widzę we wspólnotie?

Jakie działania podejmuję we wspólnotie, których nie mógłbym podjąć bez wsparcia Bożej łaski? /przykłady konkretnych wydarzeń, służby, którą podejmuję/

5. Modlitwa o Ducha Świętego.